

Kiss Anna

Cérnaszálon

Ó, LÁTTAM ÉN MÁR
SZÉTHULLÓ VILÁGOT

függ, mint egy
alma, cérnaszálon,
amivel egy nyavalyás
macska játszik.

TÜNDÉREK HELYE

Övék az eresz alja
alkonytól hajnalig.

Érzik a szilvaillatot,
jönnek-mennek,
belelépnek kinn hagyott
sarlókba, ebbe-abba,
elbotlanak a babszalmában.
Egyszer az
egyik tűbe lépett, s
nem jöttek soha többé.

RÉJA

Hogy jött át
havon, mezítláb a
másik falu bolondja?,
„hej, réja, réja”, lenn
réjázik az ablak alatt,
guggolva, éhen
járja a rókatáncot,
„keresztanyám,
három napja nem ettem”!

Mindenki „keresztanyja”,
kitől ételt kap, rongyot a
lábára, anyánkat is
megleli, mint a sírás,

anyánk sír,
vert hadaknak
nyújtja a tál szilvát,
nincs más – ország se –
meg se látják az esőben,
hej, réja, réja, macskák
babrálnak az égről
függő szálon.

SZALAGRA MONDTA
HERVAY GIZELLA

Irdatlan, széthulló-
összeálló szöveg,
magyar Odüsszeia,

emlékszem, ahogy
éli, panaszolja,
ül a ládámon hajnalig,
regénynek írná, de

sirató lesz abból is!,
sirató, érte –
mikor az utolsó
határon is átszökött!

ELGONDOLTUK ÉVÁVAL

jó lesz megvénülni,
kiülünk két
meggyfára és
varjúvá változunk.